

III. Erdőpedagógiai Szeminárium

1998. április 14-17.

Nyírerdő Rt.
Debrecen

A szeminárium mottója:

„Tégy jót és beszélj is arról!”

Témája:

- I. Ökoszponzorálás a természettel és a környezettel kapcsolatos nevelésben.
- II. A sajtó a természettel és a környezettel kapcsolatos nevelésben.

Az Országos Erdészeti Egyesület és a Nyírerdő Rt. közös szervezésében, valamint *Roland Migende* tartományi erdőtanácsos védnökségével, a Német Szövetségi Kormány támogatásával, immár hagyományt teremtve került megrendezésre harmadik alkalommal az Erdőpedagógiai Szeminárium. A szervezők színvonalas munkáját kiemelve tesztek visszaemlékező bepillantást e néhány nap eseményébe.

1. nap

A kora délutáni érkezést követően sajtótájékoztatóra került sor, ahol *Kovács Gábor* a Nyírerdő Rt. vezérigazgatója és *Ormos Balázs*, az OEE Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály elnöke, a TAEG Rt. vezérigazgatója tájékoztatta a média képviselőit a szeminárium aktualitásáról, programjáról, erdőgazdasági és társadalmi jelentőségéről.

A sajtótájékoztatót követően a szeminárium résztvevői megnézték a Déri Múzeumban jelenleg még együtt megtekinthető Munkácsy trilógia festményeit és a néprajzi kiállítást, a Református Kollégiumot, végül autóbuszos városnézés során ismerkedtünk Debrecen további nevezetességeivel.

A közben távolabbról megérkező résztvevőkkel kiegészülve kerülhetett sor a program hivatalos megnyitójára, ahol házigazdánk, *Kovács Gábor* vezérigazgató, valamint *Roland Migende* erdőtanácsos és *dr. Marjai Zoltánné* ügyvezető titkár köszöntötte a tagtársakat. A szeminárium si-

kerének, sajátos hangulatának záloga készséges segítők, egyben tolmácsunk *dr. Szőnyi László* volt.

2. nap – „Nyírerdő-nap”

A nap palettáját az alábbi programok színesítették:

– Debrecen keleti, délkeleti részén évszázadokkal ezelőtt kialakult erdőkkel, legelőkkel, szántókkal tarkított táj – Erdőpuszta bemutatása. Bánkon az arborétum és a tartalmas kiállítással felszerelt tájház megtekintése.

A szemináriumok hagyományát követve itt került sor az év fájának – ezúttal vadkörte – ünnepélyes elültetésére.

A program során vezetőnk *Csöke Pál* igazgató volt.

A nyíracádi XIII-XIV. sz.-i gótikus stílusú, református templom és középkori freskóinak megtekintése, majd *Barucz Péter* igazgató tájékoztatója hangzott el az erdészet adottságairól, feladatairól, valamint a környezeti nevelés terén folytatott tevékenységeikről, annak jelentőségéről és eredményeiről.

– Nyírbátor: *Popovics Mihály* igazgató „merénylete” a Hardy Csárdában. Ízek és mennyiségek kompozíciója egy „könnyű” ebédben megalkotva.

Popovics Mihály és *Máté Rudolf* (Hortobágyi Nemzeti Park Ig. részéről) vezetésében a Bátorligeti Ósláp növényvilágának megcsodálása után jutott idő még arra is, hogy megtekintsük Nyírbátor fő nevezetességét: az 1480-as években a Báthory család által, kései gótikus stílusban, egyterű hálóboltozattal épített református templomot. Mellette áll a négy fiatornyos, fa építésű, e nemből hazánkban a legrégebbi, XVII. sz.-i harangtorony – jelenleg felújítás alatt –, melynek harangját 1640-ben Eperjesen készítették.

– Gúthon az impozáns, környezetbe harmonikusan illeszkedő vadászházban, kötetlen, baráti beszélgetés közepette került sor a vacsorára. A kandalló lobogó tüzének fényjével megvilágított trófeák – romantikus vadászhangulatot idézve – valamint háziasszonyunk, *Erzsike* színporkázó

személyisége varázsolta végleg felejthetetlenné e színes, élménydús napot.

3. nap – szakmai nap

– Migende úr és Pappé asszony előadássorozata.

A környezeti nevelés programok – az erdőpedagógiai célkitűzések megvalósítása egyre bizonytalanabbá válik. Ennek oka nem a lakosság együttműködő készségének hiánya, hanem a finanszírozás egyes kérdéseinek megoldatlansága. Pénz nélkül az erdőpedagógia megvalósulása is kétséges. Ez a felismerés nem újdonság. A pénzügy és a költségvetés nehéz helyzete miatt azonban az erdészeti részvénnyársaságok és az érintett területek számára is egyre időszzerűbbé vált e kérdés megoldása. Ennek egy eszköze lehet az ökoszponzorálás, mely új tereket nyithat meg az erdőpedagógiai célok megvalósításában. A környezeti neveléssel foglalkozó szervezetek – erdészeti erdei iskolák – és a környezetvédelem területén érintett vállalatok között olyan partneri együttműködés jöhet létre, amely mindkét fél részére hasznot hoz. Az erdészeti erdei iskolák célkitűzései között szerepelhetne az, hogy szponzorálás révén tevékenységükhöz – a természet és a környezet védelme és megőrzése, valamint a környezeti nevelés, a természetközeli életgondolkodás elérése érdekében – támogatást nyerjen.

Az előadásokat gyakorlati feladatok és tréning színesítette.

– A szakmai nap végén megtekintettük a Diószeghy Sámuel Erdei Művelődési Központot, betekintést nyerve az itt

folyó munkába, programokba – joggal állapíthattuk meg, hogy igazi gyöngyszeme a környezeti nevelésnek, amely elsősorban a házigazdák, dr. Csapóné Tábori Hajnalka a Központ vezetője és Erdős Lajos a Nyírerdő Rt. főmérnöke lelkes munkájának köszönhető.

– Este a nap zárásaként állófogadásra került sor a város és a Nyírerdő Rt. vezető személyiségeinek megtisztelő részvételével, melynek keretében elismerések átadása, köszönetnyilvánítás zajlott az alkalomhoz illő szívélyes hangulatban.

4. nap – szakmai nap

Az előző napi előadások folytatása és tréning. A tréning során kapott gyakorlati feladatokat a csoportok és az „egyéni vállalkozók” sikeresen oldották meg, melynek elismerése sem maradt el. Az „egy képzelte riport” videóra felvett feladatmegoldását visszanezve, az egyének önkritikája, majd a csoport és Pappé asszony közös értékelése következett. A legsikeresebbnek bizonyult riportalanynak „túlélő” felszereléssel ellátott nagy mellénnyel jutalmazták.

E nemes küzdelem jó hangulatával, az eredményes munka jegyében, új tapasztalatokkal gazdagodva, házigazdáinknak és előadóinknak köszönetet mondva zárult a III. Erdőpedagógiai Szeminárium Debrecenben.

Dósa Gyula
OEE Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály titkár

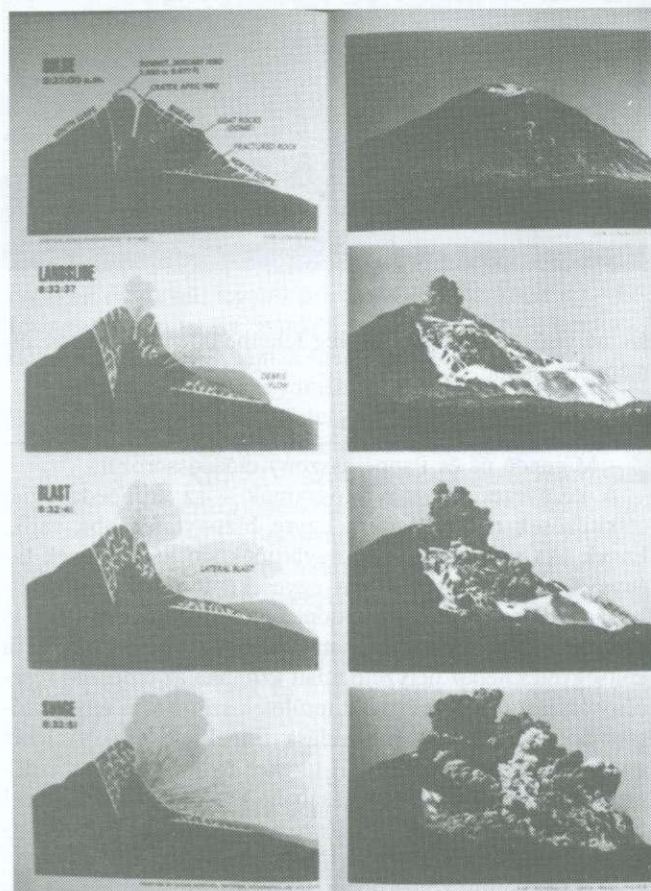

Az óriások földjén (4.)

Mount St. Helens, a nagy favágó

Esőre ébredtünk. Ez a jelenség itt nem szokatlan, ám mi mégis bosszankodtunk, mert az útiterv szerint olyan helyekre mentünk, ahol nem árt ha belátható a környék. A Weyerhaeuser vállalat Mount St. Helens-i erdészetéhez igyekeztünk. A 176 ezer hektáros területet egy fiatal erdómérnök irányítja. Húsz beosztott, négyszázötven alkalmazott és háromszáz vállalkozó boldogul a területen. Fakitermelő kombájnnal évi 3200 hektáron mintegy 660 ezer köbméter faanyagot termelnek le. (Olykor besegít a Mount St. Helens is, de erről majd később.)

Hektáronként általában 206 köbméter az iparilag hasznosítható faanyag. Nyolcvan százalékban duglászfenyő alkotja az állományokat. A többi vörös éger, juhar, és hemlockfenyő. Az erdőnevelés jószerivel abból ál, hogy 35 éves korban gyérítene, majd tíz év múlva véghasználnak. A folyónövedék serkentéséhez műtrágyázzák a felújításokat. Húsz éves korban helikopterrel szórják ki a műtrágyát 500 kg-ot hektáronként. Ennek a földet éréig hozzávetőleg 25 százaléka kárba megy, de így is 20-30 százalékos növedégyarapodást érnek el. A 180 dollár/ha költség igazán elviselhető. Gyengébb termőhelyeken később 4-5-ször megismétlik a szórás. Gyérítéskor a 600-650 db/ha állományokból 250 darabot vesznek ki. Véghasználat után 13-15 fa marad hektáronként a vágásterületeken. Hát mit mondjak, az első években úgy néznek ki ezek a tarvágott területek, mint az a bizonyos élősködő által szórétvesztett kutya. De hát ez az előírás. Mint már említettem az erdőgazdálkodásból származó jövedelemből finanszírozzák az oktatást. Így nem véletlen, hogy a felújításoknál és később a gyomok visszaszorításánál a diákoknak is aktív feladatuk van. Élnek is vele. Minden nagyobb termelésnél – különösen amelyik közel van az utakhoz tábla hirdeti, hogy a környezetvédekel együttműködve folynak a munkák. Nyilván ezért árválkodnak az említett hagyásfák a vágásterületeken. A vállalat a feldolgozó üzemekben keletkezett hulladékot – fűrészpor, kéreg – egy-egy távoli helyen deponálja. Valóságos kis he-

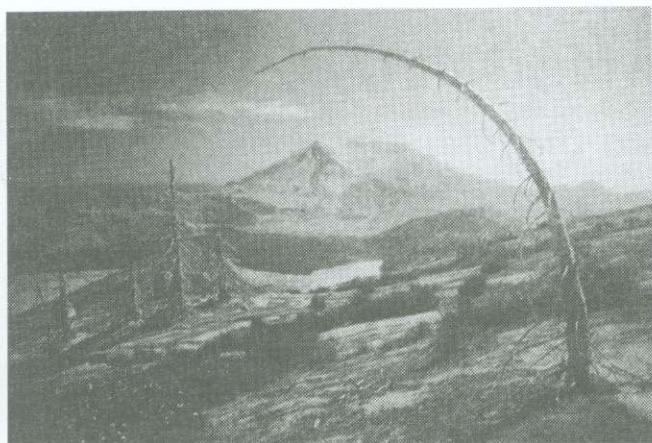

Mivel utunk a Cascade hegylánc mellett vezetett, léptenyomon vulkáni hegyeket láttunk. Szabályos kúpjaik békésen szunyókálnak a földtörténeti csendben. Ám 1980. május 18-án 8 óra 32 perckor valaki, vagy valami felébresztette a 2950 méter magas Szent Helens-t. Nagyon mérgesen ébredt, hiszen alig aludt valamicskét az előző 1831-es kitörése óta. Egy pillanat alatt – ez esetben 51 másodpercet jelentett – „letüsszentette” sipkáját. Nyolc milliárd tonna követ lökött le magáról. Azonnal kisebb is lett 400 méterrel.

A füstöt és a hamut több mint húszezer méter magasságban is észlelték. A kitörés ereje – olvasható a szórólapokon – tíz megatonna erejű volt. Ez, mint írják, ötezerszerese a Drezdára ledobott bombamennyiség pusztítóerejének. (Elég cinikus ez a párhuzam. A természet teszi a dolgát, mire az ember a saját disznóságaihoz hasonlítgatja a „pusztítást”, mondván: hát nem is tettem olyan nagyon rosszat azzal a sok bombával, mert lám... lám... a Szent Helens is letarolt 61 ezer hektárt.) A Hirosimára ledobott bomba erejének ötszázszorosa ennyi erőt söpört le ökoszisztémáistul, pötytyősbagolyostól, mindenestől. (A bagolyból kb. 350 lelte halálát.) A hegy durván beleavatkozott az emberiség „rendjébe”. Elpusztított ezer kilométer utat, 19 hidat, 25 kilométer vasutat, 11 millió négyszázezer köbméter faanyagot – hozzávetőleg Magyarország erdeinek egy évi növedéke – lepott be sok helyen 10 méteres hamuval.

gyeket hordanak össze, melyet fóliával takarnak le, hogy a szél, víz ne hordja szét a fűrészport. A fóliában lévő bizonyos hálózatos lyukak lehetőséget adnak arra, hogy különféle fa- és cserjefajokkal fásítsák be a hulladékhegyeket. Mire a fólia szétmállik, már a növényzet védi az egészet. (Itt jegyzem meg, hogy a májusi számban helytelenül jelent meg az USA évi fakitermelése. Ez 1991-es adatok szerint 461 millió köbméter.)

Spirit Lake and Mount St. Helens photographed from Bear Pass
August 1989 (elevation: 4,800 feet)

A Weyerhaeuser vállalatot érzékenyen érintette Szent Helén ébredése. Erdészetének 14 százaléka, azaz 28 ezer hektár dőlt le. Naponta 600 kamionnyi fát szállítva el, ezer ember dolgozott, ami összesen 2,5 millió köbmétert jelentett. 1982 novemberére végeztek. 65 ezer háromszobás háznai faanyagot mentettek meg.

Azonnal hozzáláttak a tájrehabilitációnak. Nem volt egyszerű a feladat. Egyes helyeken a talajfelszín alatt 4 méterrel 330 °C-ot mértek. Az állatvilág pusztulása csak az új élettér kialakulásával pótolható. Háromezer kilométer lazacos és pisztrángos patak, és 26 kisebb-nagyobb tó szűnt meg létezni. Némelyik egyszerűen elpárolgott. Hanem az erdészek kitettek magukért. Az őshonos fajtákból 20 millió csemetét neveltek, és telepítettek a pusztulás helyén. 120 fa- és cserjefaj próbálja az eredeti vegetációt pótolni. A szakemberek szerint a jelenleg 10 méteres állományok 2026-ra kezdenek hasonlítani régi önmagukhoz. Természetesen nem volnánk Amerikában, ha a bajt sem fordítanák előnyre. Igényes turistaközpontban vetítik az eredeti felvételeket, idézve a szívemarkoló történeteket. Bemutatva, hogy lám az erdészek helyrehozták azt, amit az a „ronda természet” tett az erdőkel. Ám azt kell mondanom, hogy igazuk van, mert a társadalmat ott is meg kell győzni arról, hogy asztal, faház, baseballütő nem terem magától. Ahhoz fát kell kívágni, erdőket kell nevelni. Gyönyörű szobrot állítottak a bemutatóház elé, bronzba öntve azt a mozdulatot, amikor egy erdész csemetét ültet.

Végül hadd gonoszkodjam egy kicsit, utalva arra, hogy mily piciny az ember, s hogy Szent Helén a maga 1 köb-kilométernyi anyagkibocsátásával ártatlan bakfis a történelem emlékezős kitöréseihez képest.

Krisztus előtt 4600-ban a Mazama vulkán 42, a Tambora 1815-ben 80, a Krakatau 1883-ban 18, míg 1912-ben a Katima 12 köb-kilométer szilárd anyagot okádott ki magából, olykor 12 000 ember halálát okozva. Jobb lesz mielőbb megbékélni a természettel.

(A cikksorozat Kovács Gábor és dr. Pető József feljegyzéseinek felhasználásával készült. Az eredeti fényképek a National Geographic nyomán készültek.)

Pápai Gábor

A szabadok országában (3)

Beszámoló az OEE 1997. novemberi thaiföldi tanulmányútjáról

Látogatás a FAO Ázsiai és Csendes-óceáni Regionális Központjába

A Központ a Chao Phraya (ismertebb nevén Menam) folyó partján szépen parkosított környezetben található.

Várakozás közben a túlparti szupermodern toronyházakat, a vízpartra települt facölöpökön álló szegényes lakóházakat, az óriási hajóforgalmat figyeltük. A Dunánál méretesebb folyón a motoros pirogok és bárkák tucatjai embert és árut szállítva robogtak óriási dübörgéssel. Thaiföldön a folyóknak és a klongoknak (csatornák) alapvető szerepük van a gazdasági életben, elsősorban a mezőgazdaságban, az áruszállításban és a közlekedésben.

A víz színe sárgás-vörösesbarna a hordaléktól. A Menam és mellékvei évente 11-12 millió tonna hordalékot szállítanak. A legújabb kutatások szerint a Menam hegyvidéki vízgyűjtő területén évente átlag 140 tonna talaj pusztul le km^2 -enként.

Ez a gondolatör már *Masakazu Kashio* japán erdőmérnök, FAO tisztviselő előadásához kapcsolódik, amely a trópusi térségek ökológiai, ezen belül erdészeti problémáiról szólt, majd szűkült a kör az ázsiai és csendes-óceáni térségre és ezen belül Thaiföldre.

A Thaiföldön tevékenykedő FAO-szakértők terepi munkáiról *Marghescu Tamás* számolt be hatéves itteni tapasztalatai alapján.

E régió 30 országot tömörít Irántól Nyugat-Samoa szigetekig és Mongóliától Új-Zélandig.

A világ erdőterülete mintegy 4 milliárd ha, ennek közel felét még ma is a trópusi öv erdőformációi adják (trópusi esőerdők, trópusi lombhullató erdők, trópusi fás szavannák, tövisszavannák-bozóterdők). Az erdőformációk osztályozása, egyáltalán az erdőnek tekinthető vegetáció definiálása egységesített és elfogadott terminológia alapján – gyakran az eltérő célok és szempontok miatt – még nem történt meg. Emiatt az egyes kormányzatok adatai számos esetben eltérnek a FAO adatoktól és rendszerint a kormányzati adatok a kedvezőbbek, de természetesen ez nem véletlen.

A trópusi esőerdők a nagymérvű fajgazdagság ellenére igen sérülékenyek elsősorban azért, mert a tápanyagkészlet

legnagyobb részét az élő biomassza tárolja. A kilúgozott talajok tápanyagtartalma csekély, szervesanyag-tartalma elhanyagolható. A nagy biomassza és a látszólag korlátlan, buja növekedés ellenére az esőerdők produkciója gyakran meglepően csekély, sok esetben még a mérsékelt égövi erdőket sem éri el. Pl. a Maláj félsziget esőerdeiben szálasalissal hasznosított fajok évi növedékét 1,7-2,5 m^3/ha -ra becsülik.

A trópusi esőerdő egy tökéletes ökológiai egyensúlyban lévő életközösség, ezért az emberi beavatkozás (égetés vagy tarvágás) után a tápanyagok a talajból rövid időn belül ki mosódnak és a termőhely helyrehozhatatlanul leromlik.

Ennek ellenére a trópusi esőerdők drasztikus károsodásokat szenvedtek és szenvednek ma is.

A múltban főleg a hegyvidéki területeken folytatott „vándor mezőgazdaság” fenntarthatóan működött, mert egy-egy családi közösség egy-egy kisebb erdőfoltot irtott ki és égetett fel, ahol néhány évig tudott mezőgazdasági termelést folytatni önfenntartási-cserekereskedelmi céllal, majd tovább vonult és egy másik területen tette ezt. Ez a visszatérés viszonylag hosszú idő (40-50 év) eltelte után következett be, ezért az erdő időközben regenerálódott. A népesség nö-

Bangkok – Kolostorudvaron álló hatalmas bodhi fa
(*Ficus religiosa*)

KHAO KOR – Tönkretett, degradálódott trópusi lombhullató erdő maradványok (Fotó: Marghescu Tamás)

vekedésével ez a körforgás felgyorsult és „tartós” mezőgazdasági területté vált a kiirtott erdőterület. Az évente ismétlődő égetések, valamint az erózió miatt a termőképesség lecsökkent, a termőhely degradálódott és emiatt a megélhetéshez újabb és újabb erdőket kellett kiirtani.

A mezőgazdasági termékek kereskedelmi célú termelése, az infrastrukturális fejlesztések, a bányászat csak növelték az erdőterületek igénybevételét.

A trópusi országokban évente 3,9 millió ha az erdőterület csökkenése még ma is.

A fenti folyamatokat a következő thaiföldi adatok is jól érzékeltetik:

Év	1900	1995	2000
Népesség (millió fő)	5,7	56,3	61 (várható)
Erdősültség (%)	90	25,6	?

1961-1991. között gyakorlatilag felére, de még 1991-1995. között is 570 000 ha-ral csökkent Thaiföld erdőterülete annak ellenére, hogy az erdők állami tulajdonban vannak és 1989 óta tilos a fakitermelés. Viszont csökkent a csökkenés üteme a 90-es években. Ennek főbb okai: 3%-ról 1%-ra mérséklődött a népesség növekedési rátája, betiltották a fakitermelést, jelentős erdősítési programok indultak be.

Az erdőirtás mellett az erdők degradációjáról külön is szólni kell. Ez akkor következik be, amikor az erdőből a természetes utánpótlást meghaladó biomassza kerül kivonásra. A degradáció következménye, hogy jelentősen csökken vagy elvész a környezetvédelmi funkció és a biológiai sokféleség.

A FAO programok azt a célkitűzést igyekeznek elősegíteni és megvalósítani, hogy újabb erdőirtások ne következzenek be vagy legalább csökkenjenek, az erdőtelepítések nyomán ha az eredeti értékű erdő nem is, de jelentős fás vegetációk alakuljanak ki a roncsolt területeken és a degradált erdők regenerálódása induljon meg.

Ismerkedés Bangkokkal

Az előadásokat követően egy rövid, környékbeli városnézésre mentünk, amikor Thaiföld több mint 27 000 buddhista templom-kolostor együttesének egyikét tekintettük meg. A külföldiek számára az első benyomások közül a legmegragadóbb a thai építészet fantasztikus tetődíszítési formáit felvonultató watok látványa. A wat szí vallási építményt jelent és ma már az apró templomot és a nagy kolostoregyüttest is így nevezik.

KHAO KOR – Ezeket a dombokat valamikor trópusi lombhullató erdők borították (Fotó: Marghescu Tamás)

Thaiföld lakóinak 80%-a thai, 12%-a kínai, 4%-a maláj és 4%-a indiai, burmai, khmer, lao stb., viszont 94%-a buddhista, 4%-a mohamedán (a malájok), 1,5%-a konfucianista és 0,5%-a keresztény. Ennek megfelelően a buddhizmus az államváallás, melynek jól kiépített egyházszerkezete van, melyhez 150 000 szerzetes (bhikku) és több százezer papnövendék (samanera) tartozik. A borotvált fejű sáfránysárga lepelruhát viselő bhikkuk és samanerák nagy tiszteletnek örvendenek és élelmezésüket a lakosság önkéntes adományai biztosítják.

A kolostor udvarán kaptuk az első dendrológiai leckét is. Itt találkoztunk először a buddhisták körében szentként tisztelt bo (vagy bodhi) fával (*Ficus religiosa*). A hagyomány szerint Buddha egy bo tövében ülve és meditálva jutott el a megvilágosodás állapotába. És itt láttuk először az északi hegyvidéken gyakori, a vízben is elmerülő, rendkívül nagy fajsúlyú, hatalmas levelű teakfát (*Tectona grandis*) is.

Az általunk látott wat olyan színpompás, aranytól dúsan ragyogó remek építészeti alkotás volt, hogy mindenki el volt ragadtatva és csak délután derült ki, hogy ez a templom az idegenforgalom által nem is jegyzett építmény volt, tényleg csak egy volt a 27 000-ből.

A rövid séta után a Menam partján ebédeltünk és közben egy óriási trópusi zápor szakadt le, bizonyára csak azért, hogy kapjunk egy kis „kóstlót” az esős évszaktól is, mert utunk során ez volt az egyetlen jelentős eső.

A délután további részében ízelítőt kaptunk Bangkok igazi, nemzetközileg „ötszillagosként” jegyzett építészeti csodáiból is.

Bangkok – Wat Phra Keo királyi templomhoz tartozó Arany Chedi (Phra Si Ratana)

Bár Bangkok fiatal város, mégis sok a thaiföldi építészeti jellemző jegeit viselő watja. Ez az építészet magába olvasztotta a hindu, khmer és a kínai építészet stílus-elemeit is. A Nagy (Királyi) Palota az állami és egyházi épületek hatalmas együttese. Itt az épületeken a jellegzetes thai stílus mellett az olasz reneszánsz is megjelenik. E környezetben, a nagy Arany Chedi karcsú tornya mellett emelkedik az ország egyik legpompásabb temploma, a Wat Phra Kea. Ez egyben királyi kápolna, benne a Smaragd Buddhával, melyet egyetlen zöld nefnitkő tömbből faragtak ki. A király személyesen cseréli minden évszakt váltáskor a Smaragd Buddha öltözékét, azaz évente kétszer. Látogatásunkkor hatalmas tömeg várta a király érkezését, hogy a száraz évszak beköszöntével a hagyománynak eleget tegyen.

A Királyi Palota szomszédságában található a nem kevésbé csodálatos Wat Po kolostor is. Ezt gyakran nevezik a Fekvő vagy Alvó Buddha templomának is, mert itt látható a 46(!) m hosszú és 15(!) m magas Fekvő Buddha csodálatos szépségű aranyozott szobra. A buddhizmus szerint Buddha ebben az alvó pózban tér meg a Nirvánába.

Ez a kolostor őrzi az egyik leggazdagabb Buddha szoboregyüttest, szám szerint 394 db-ot, többnyire aranyozott szobor formájában.

A Wat Po a természet és a történelmi múlt emlékeinek harmonikus ötvözdése. A csodás pálmák és hangulatos sziklakertek az egzotikus trópusi növényvilágból adnak ízeletet. A chedik, harangtornyok, szobrok és festmények a leűnt évszázadok atmoszféráját idézik fel.

Bangkok teljesen más arcával találkoztunk este, amikor a város éjszakai életéről szereztünk futó benyomásokat, de ez arra engedett következtetni, hogy Bangkok ma már se nem a „vadszilvafák (vadgyümölcsfák) városa”, ahogy a világ egy évszázada ismeri, de nem is az „angyalok városa (Krungthep)”, ahogy a thaiföldiek még ma is emlegetik városukat.

(Folytatjuk)

Kép és szöveg: Dr. Szikra Dezső

Bangkok – Wat phva Keo királyi templomegyüttes részlete

A cikksorozat dr. Bencze Tibor naplójának és Marghescu Tamás feljegyzéseinek felhasználásával készült.

Az országban elsőként

Kiképzett vagyonvédők a Nyírerdő Rt.-nél

Az állami és magánerdőket esztendőnk óta módszeresen fosztogatják a fatolvajok. Elsősorban nem a szükségből gyűjtögetők jelentik a veszélyt, hanem a szervezett bandák, amelyek teherautóval lopják az éj leple alatt az értékes fát. Nem kisebb veszélyt jelentenek az orvvadászok, akik hurokkal, autóból fényszóróval lövöldöznek az értékes állományra. A Nyírerdő Rt. láthatóan megtalálta az ellenük való védekezés módját.

A társaság a legkézenfekvőbb megoldást választotta. A kerületvezető erdészek tapasztalt táborából toborozta ezt a 27 fős csapatot, amelyet körültekintően képeztek ki a vagyon őrzésére. A rendőrséggel, határőrséggel, tűzoltósággal, polgárőrségekkel szoros együttműködést kialakítva szervezték meg a magán- és állami erdők folyamatos védelmét. A huszonhét fő részére 300 órás tanfolyamot szerveztek, amely két és fél éven át tartó képzést jelentett. Ennek során a szakmai mellett alkotmány-, büntető- és

polgári jogi ismereteket is szereztek, hogy intézkedéseik minden esetben a törvényesség keretein belül mozogjanak. Pszichológiai oktatás keretében tanulták az önmérsékletet, az önfegyelmet. A fegyverismeret, a fegyverhasználat szabályai, az elkövetőkkel szembeni fellépés módszerei, az önvédelmi fogások is szerepeltek a tanrendben.

Az oktatók a rendőrség, a vagyonvédelem, a fegyverműveltség, a jog kiváló szakemberei voltak, akik a munka során a valós helyzetek megoldására, szituációs gyakorlatokra helyezték a fő hangsúlyt. Ezek végrehajtása és elemzése igen sokat segített a védőszolgálatra jelentkezők számára. A szó- és írásbeli vizsgákon eredményesen szerepelt erdész-védőszolgálat tagjai a Nyírerdő Rt. Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megye erdeiben, valamint a magántulajdonosok birtokain végzik folyamatosan megelőző és védő szolgálatukat. A külön a részükre kialakított kommunikációs rendszer a gyors beavatkozás alapjait vetette meg. A társszervekkel való együttműködés azt ígéri, hogy az elharapózott erdei lopásokat jelentősen sikerül visszaszorítani. A Nyírerdő Rt. védőszolgálatának tagjai – akiket a köznyelv csak erdei kommandóknak nevez, folyamatos továbbképzésen vesznek részt.